

hed og lighed uden at skulle parkere så mange på overførselsindkomster, som vi gør i øjeblikket? Hvor er de radikale visioner? Er partiet blevet så optaget af at få tingene til at glide, at det er blevet komplet ligeglad med, hvor de glider hen? Sådan er det jo åbenbart blevet med Europapolitikken. Skal det nu også være sådan med Det Radikale Venstres velfærdspolitik?

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Jeg kan godt forstå, at hr. Holger K. Nielsen ikke savnede hr. Poul Schlüter; det ville også have undret mig andet.

Vi andre kan måske komme til at savne hr. Poul Schlüter; det vil tiden vise.

Jeg synes, hr. Holger K. Nielsen skal tænke på, hvad situationen er i forbindelse med Øresundsbroen. Der var 140 mandater, der støttede anlægsloven i 1991; dette kan der ikke ændres noget ved, før de fire partier, der stod bagved, er parat til at ændre det. Det er situationen, og det er den samme situation, hr. Holger K. Nielsen stod over for, da denne regering skulle dannes. Der har vi vel i og for sig et fælles problem: vi ville sådan set gerne have, at det så anderledes ud i den politiske verden, men det gør det ikke, og det tror jeg vi må tage til efterretning foreløbig.

Hr. Bertel Haarder efterlyser radikale visioner. Nu er det jo altså en åbningsdebat, men jeg skal gerne vende tilbage til det i detaljer. Jeg vil imidlertid nu sige til hr. Bertel Haarder, at jeg tror, det er vigtigt i dag at dyrke lidt mere, hvad det er, der skal være grundlaget for velfærdsmodellen. Jeg sagde, at det skulle være en model, hvor der var velfærd under ansvar, hvor der i højere grad var gjort op med de passiviserende systemer, men også – og det vil jeg gerne understrege – en model, hvor der er et fælles ansvar for mennesker med behov for hjælp. Det tror jeg er ganske afgørende, og det er dér, hvor jeg ikke ved om vi har Venstre med; det er dér, hvor jeg kan være i tvivl, når jeg har haft lejlighed til at læse hr. Anders Fogh Ramussens bog, som unægtelig ikke tager det som sit udgangspunkt. Jeg synes, Venstre i høj grad skylder os andre at melde, hvor Venstre står.

Hvad angår dette med organisationstvang, vil jeg gerne minde hr. Bertel Haarder om, at hvis man havde været lidt mere hjælpsom i KVR-regeringens tid, havde vi overhovedet ikke stået, hvor vi står i dag. I foråret 1988 og i løbet af 1988 kunne meget være ændret, hvis Venstre ikke

havde lavet en fin aftale med oppositionen, som ikke dækkede Det Radikale Venstres synspunkter.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Hr. Jørgen Estrup sagde, at vi har et fælles problem i forbindelse med Øresundsbroen. Ja, det kan man måske godt sige, men jeg vil nu hellere sige det på den måde, at vi har et fælles projekt. Der er lidt forskel på sådan passivt at sige, at der jo var 140 mandater bag det, og at det giver os et fælles problem. Javel, men problemer er da til for at løses, ikke sandt?

Derfor lød mit spørgsmål også: Kan vi stadig væk regne med, at Det Radikale Venstre stædigt og vedvarende vil blive ved med at bekæmpe Øresundsbroen, også internt i regeringen, også her i Folketingssalen? Det var sådan set det, mit spørgsmål gik på, og jeg havde forventet et lidt mere aktivt svar, en lidt mere aktiv holdning til det, end at der bare bliver sagt, at vi har et problem. Politik er at løse problemer!

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Det sidste er jeg enig med hr. Holger K. Nielsen i. Også jeg er i høj grad indstillet på, at politik skal bruges til at løse problemer – navnlig problemer, der kan være lidt vanskelige at løse.

Hvis 140 medlemmer af dette ting har sagt én ting og vi andre synes noget andet, kan det jo altså være lidt vanskeligt, men i det omfang, hr. Holger K. Nielsen selv ønsker at have Det Radikale Venstre som forbundsfælle i den sag, kan man som altid regne med os; det tror jeg er det afgørende.

I øvrigt synes jeg, vi skal overveje, hvilke muligheder det giver, i stedet for måske at tage en debat, som ikke fører så langt, her i dag.

(Kort bemærkning).

Bertel Haarder (V):

Venstre kan fuldstændig tilslutte sig den overskrift, hr. Jørgen Estrup kom med: Velfærd under ansvar. Det kunne vi måske skrive en fælles bog om på et eller andet tidspunkt.

Men det, jeg er i tvivl om, er, hvad Det Radikale Venstre mener med det. Hr. Jørgen Estrup sagde også, at den danske velfærdsmodel er presset, og det skal jeg love for at den er med over 1 mio. på overførselsindkomster og med en stigende del af velfærdsudgifterne, som går til befolkningsgrupper, som vel strengt taget ikke